

Dvanaest točaka o narednom životu

Ljudi – tako se uvijek u povijesti događalo – povezuju svoje živote kako bi ostvarili zajedničku misiju i sudbinu. Hoće li vrijediti manje za muškarce i žene sadašnjice „jedina sudbina“ vječne sreće?

23.11.2012.

1. Nego navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu našu, a koje nijedan od knezova ovoga svijeta nije upoznao.

Jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli. Nego, kako je pisano: Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube.

I. Kor 2: 7-9

2. Otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.

Otk 21: 4

... i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima. Noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova.

Otk 22: 4-5

3. Ljudska ljubav, ljubav ovdje na zemlji, daje nam, ako je istinita, takoreći predokus božanske ljubavi:

po njoj naslućujemo nešto o ljubavi kojom ćemo uživati Boga i koja će među nama vladati u nebu kada Gospodin bude *sve u svemu*. taj početak shvaćanja božanske ljubavi potiče nas da u svojoj nutrini budemo samilosniji, plemenitiji i predaniji.

Susret s Kristom, 166

4. Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi svoju dušu? Što vrijedi to kad je sve prolazno, kad sve ponire, kad sve bogatstvo ovog svijeta naliči lutkama u kazalištu? Što koristi onda kada nam dođe vječnost. Zauvijek, zauvijek? (...) Lažu oni koji kažu zauvijek kad govore o prolaznim stvarima. Istina je samo onda i to čitava istina kad je taj zauvijek pred licem Božjim. Tako trebaš ti živjeti, jednom vjerom koja ti pomaže očutjeti okus neba, slatkoću s neba kad pomisliš na vječnost koja je zbilja zauvijek.

5. Pogledajte za čime nam je težiti: za dolaskom u nebo; inače se naš život ne bi isplatio. Da bismo stigli u nebo, prijeko nam je potrebna Kristova nauka, a da bismo bili vjerni, prijeko je potrebna postojana borba protiv zapreka, koje se suprotstavljaju našem vječnom blaženstvu.

Susret s Kristom, 76

6. Gospodin nam često govori o nagradi koju je za nas zadobio svojom smrću i uskrsnućem. *Idem da vam pripravim mjesto. Kad odem te vam pripravim mjesto, vratit ću se da vas uzmem k sebi i da vi budete gdje sam ja.* Nebo je cilj našeg zemaljskog puta. Isus Krist je pošao pred nama i očekuje nas tamo s Majkom Božjom i sa svetim Josipom – kojega ja toliko štujem – s anđelima i svetima.

Prijatelji Božji, 220

7. U časovima napasti, vježbaj
krepost Mudrosti, govoreći: za odmor
i uživanje, imam čitavu vječnost;
sada, pun Vjere, moram zaslužiti
odmor svojim radom, a kroz bol,
uživanje... Što li će biti Ljubav u
Nebu?

Još bolje, vježbaj Ljubav, i ovako se
postavi: želim ugoditi mom Bogu,
mom Ljubljenom, vršeći u svemu
njegovu Volju..., kao da neće biti ni
nagrade ni kazne, samo da mu
ugodiš.

Kovačnica, 1008

8. "Ovaj čovjek umire. Tu se više
ništa ne da učiniti..." Bilo je to davno
u jednoj madridskoj bolnici. Nakon
ispovijedi svećenik je pružio
bolesniku raspelo da ga poljubi. Ali
on, koji je bio Ciganin, nije se dao
smiriti i vikao je: Ovakvim prljavim
ustima ne smijem poljubiti
Gospodina! Ali ti ćeš Ga ipak uskoro
snažno zagrliti i poljubiti u nebu! Da

li si ikada video potresnijeg i ujedno veličanstvenijeg načina na koji se može izraziti kajanje?

Križni put, Treća postaja

9. Kako je samo ljubila Volju Božju ona bolesnica kojoj sam bio duhovni vođa! U bolesti, dugoj, bolnoj i zamršenoj (više nije imala ništa zdravog) prepoznavala je blagoslov i naklonost Isusovu. I premda je u svojoj poniznosti tvrdila da zaslužuje kaznu, strašni bolovi koje je trpjela za nju nisu bili kazna, nego milosrđe.

- Razgovaramo o smrti. I o Nebu. I o onome što je morala reći Isusu i Mariji... I kako bi gore “više radila” nego ovdje dolje... Htjela je umrijeti onda kada to Bog bude želio...; ali, uzviknula bi, puna radosti – kad bi barem bilo već danas! O smrti je razmišljala s veseljem, kao onaj tko zna da će, kad umre, otići svome Ocu.

10. Obično tvrdim da postoje tri stvari koje nas na zemlji pune radošću i koje nas vode do vječne nebeske sreće: snažna, tankoćutna, radosna i nepokolebiva vjernost našoj vjeri, pozivu koji je svatko od nas primio, i čistoći. Onaj tko se zaplete u trnje na putu, to jest kroz sjetilnosti, oholost i drugo, ostat će na putu samo zato jer je to sam htio i ako se ne popravi, ostat će nesretan jer je Kristovoj ljubavi okrenuo leđa.

Prijatelji Božji, 187

11. Ljudi – tako se uvijek u povijesti događalo – povezuju svoje živote kako bi ostvarili zajedničku misiju i sudbinu. Hoće li vrijediti manje za muškarce i žene sadašnjice „jedina sudbina“ vječne sreće?

Brazda , 729

21. Razmatranje nadnaravne stvarnosti, djelovanje milosti u našoj duši, ljubav prema bližnjemu kao

slatki plod ljubavi prema Bogu, daju nam već ovdje na zemlji predokus neba, početak onoga što treba iz dana u dan u nama sve više rasti. Mi kršćani ne vodimo dvojaki život: podupiremo jedinstvo jednostavnog i snažnog života, jedinstvo koje osmišljava i prožima svu našu djelatnost.

Susret s Kristom, 126

Točke iz *Katekizma Katoličke Crkve*

Bog, Spasitelj naš, “hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine”(1 Tim 2, 3-4).

“Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti” (Dj 4, 12) osim imena Isus.”

Proslov

Čežnja za Bogom upisana je čovjeku u srce, jer je od Boga i za Boga

stvoren. Bog nikad ne prestaje čovjeka privlačiti sebi. Samo će u Bogu čovjek pronaći istinu i blaženstvo za čime neprekidno traga.

KKC, 27

"Vjerujemo da mnoštvo duša, koje su sabrane oko Isusa i Marije u raju, sačinjavaju nebesku Crkvu, gdje, u vječnom blaženstvu, gledaju Boga kakav on jest, i gdje su, u različitom stupnju, pridružene svetim anđelima u božanskom vladanju proslavljenog Krista, posredujući za nas i svojim bratskim zauzimanjem pomažući našoj slabosti". (Pavao VI, CPG § 29).

KKC, 1053